

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

XX. [i.e. XVIII.] Ad Demetriadem virg. Omnis mihi

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

Matt. 11.

cilis cupienti labor est. Amemus Christum, & jusque semper quæramus amplexus: & facile videbitur omne difficile: brevia putabimus universa quæ longa sunt. Regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Nisi vim feceris, cælorum regna non capies. Quotiescunque vana seculi delectaverit ambitio, quoties in mundo aliquid videris gloriosum, ad paradysum mente transgredere: esse incipe quod futura es: & corpore pariter ac mente munita clamabis, & dices: Aqua multæ non poterunt extinguere charitatem, & flumina non operient eam.

Cant. 8.

XX. Hieronymus Demetriadi, Iuliana filia Concepti Proba, virgini nobili, qua se Deo consecraverat. Huic præscribit qua ad vitam & institutum sanctæ perfectæque virginis pertinent. Quæ autem inferbantur de vita & laude hujus Demetriadi, ea libro tertio Commodius adtexentur.

*Lectio
sacra.**Matt. 13.**Cantic. 3.*

OMnis mihi sermo ad virginem dirigetur, & virginem nobilem: nobilem non minus sanctitate, quàm genere: cujus quantò sublimior ascensus est, tantò lapsus periculosior. Unum illud ibi nata Deo, præque omnibus unum prædicam, & repetens, iterumq; iterumq; monebo, ut animum tuum sacre lectionis amore occupes: nec in bona terra pectoris tui, fementem lolij avenarumque suscipias, ne dormiente patrefamilias, qui est vobis, id est animus Deo semper adhærens, inimicus homo zizania superferminet, sed semper loquaris: In noctibus quasi vi quem dilexit anima

mea, ubi pascis, ubi cubas in meridie? Et: Inhælit *Cant. 1.*
 post te anima mea: me suscepit dextera tua. *Pf. 62.*
 Quando eras in seculo, ea, quæ seculi erant, dili-
 gebas, polire faciem purpuris, & ceruisâ ora *Multis-*
 depingere, ornare crinem, & alienis capillis tur- *bria or-*
 nitum verticem struere. Ut taceam de inaurium *namenta*
 pretijs, candore margaritarum, rubri maris pro- *relin-*
 fundata testantium, Smaragdorum virore, cerau- *quenda*
 niorum flammis, hiacynthorum pelago: ad quæ *virgini.*
 ardent & insaniunt studia matronarum. Nunc au- *Monasti-*
 tem quia seculum reliquisti, & secundo post ba- *ca profeso*
 ptimum gradu inisti pactum cum adversario *suo sãpè*
 tuo, dicens ei: Renuntio tibi diabole, & seculo *animo*
 tuo, & pompæ tuæ, & opibus tuis: *S e r v a* sordus, *repeteda.*
 quod pepigisti, & esto consentiens, pactumque
 custodiens cum adversario tuo, dum es in via hu- *Matt. 22.*
 jus seculi ne sorte tradat te iudici, & te de suo a-
 liquid usurpâsse conviciat: tradarisque ministro:
 qui ipse est & inimicus & vindex: & mittaris in
 carcerem, & in tenebras exteriores: quæ quantò
 à Christo vero lumine separamur, tantò nos ma-
 jori horrore circumdant: & non inde ex eas, nisi
 solvas novissimum quadrantem, id est, minimum
 quodque delictum, quia & pro otioso verbo red- *Matt. 12.*
 diturimus rationem in die iudicij. Hæc dicta *Ad imo-*
 sint, non inauso contra te vaticinio, sed pavidi *rem hor-*
 eantique mōitoris officio, ea quoque in te quæ *ratio.*
 tuta sunt, formidantis. Si spiritus, inquit, potesta- *Eccl. 10.*
 tem habentis ascendit superte, locum tuum ne
 dimiseris. Quas in prociū, & in acie stamus
 semper ad pugnam. Vult nos loco movere hostis,
 & de gradu decedere: sed solidata vestigia sunt,
 & dicendum: Statuit supra petram pedes meos,
 & pe-

- Pf. 103.* & petra refugium leporibus. Pro quo multi-
 rhacios legunt, animal parvum, & fugax, & spina-
Matt. 27. rum sentibus pragravatum. Sed ideo Jesus spo-
Esa. 53. nis coronatus est, & nostra delicta portavit, & pro
 nobis doluit. ut de sentibus & tribulationibus femi-
Gen. 3. ninarum, ad quas dicitur: In anxietatibus & do-
 loribus paries mulier, & ad virum conversio tua,
 & ipse tui dominabitur, rosa virginitatis, & lilia
Cant. 2. castitatis nascerentur. Unde & Iponfus pascitur
Apoc. 14. inter lilia, & inter eos, qui vestimenta sua non
 coinquinaverunt: virgines enim permanserunt,
Eccle. 9. aucleruntque praeceptum: Candida sint semper
 vestimenta tua. Et quasi autor virginitatis & prin-
Cant. 2. ceps, loquitur confidenter: Ego flos campi, & li-
Eccle. 10. lum convallium. Si spiritus potestatem haben-
 tis asconderit super te, locum tuum ne dimiseris.
 Post quod sequitur: Quia curatio quiescere facit
 peccata maxima. Qui versiculus hunc habet sen-
 sum: Si in cogitationes tuas coluber ascenderit,
Prov. 4. omni custodia serva cor tuum, & cum David ca-
Pf. 18. nito: Ab occultis meis munda me Domine, & ab
 alienis parce servo tuo: & ad peccatum maxi-
 mum, quod opere perpetratur, nequaquam per-
 venies. Hæc cursim quasi de prato pulcherrimo
 sanctarum scripturarum, parvos flores carpisse
 sufficiat, pro commonitione tui: ut & claudas cu-
 biculum pectoris, & crebro signaculo crucis mu-
 nias frontem tuam, ne exterminator Ægypti in-
 te locum reperiat: sed primogenita, quæ apud
 Ægyptios pereunt, in tua mente salventur, & di-
 cas cum Propheta: Paratum cor meum Deus, pa-
Exod. 12. ratum cor meum: cantabo & psallam. Exurge
Pf. 36. gloria mea, exurge psalterium & cithara. Quam

*Signo
 crucis
 frequen-
 ter uten-
 diam.*

*Exod. 12.
 Pf. 36.*

affumere jubetur & Tyrus, multis peccatorum
 confossa vulneribus: ut agat pœnitentiam, & ma-
 culas pristinae sceditatis, cum Petro amaris lacry-
 mis abluat. Verùm nos ignoscemus pœniten-
 tiam, ne facillè peccemus. Ita quasi secunda post
 naufragium miseris tabula sit: in virgine integra
 seruetur navis: Aliud est querere quod perdi-
 deris: aliud est possidere quod nunquam amiseris,
 Unde & Apostolus castigabat corpus suum, & in
 servitum redigebat, ne alijs prædicans, ipse re-
 probus inveniretur: corporisque ex persona ge-
 neris humani inflammatus ardoribus, loquebatur:
 Miser ego homo, quis me liberabit de corpore
 mortis hujus? Et iterum: Scio, quia non habi-
 tat in me, hoc est, in carne mea, bonum. Velle e-
 nim adjacet mihi, ut faciam autem bonum, ne-
 quaquam. Neque enim quod volo bonum, sed
 quod nolo malum, hoc facio, Et denuò: Qui in
 carne sunt, Deo placere non possunt. Vos autem
 non estis in carne, sed in spiritu: si tamen spiritus
 Dei habitat in vobis. Post cogitationum dili-
 gentissimam cautionem, jejuniorum tibi arma su-
 menda sunt, & canendum cum David: Humilia-
 vi in jejunio animam meam. Et: Cinerem tan-
 quam panem manducavi. Et: Cum molesti erant
 mihi, induebar cilicio. Eva per cibum ejecta est
 de paradiso. Helias quadraginta dierum exer-
 citatus jejunio, igneo curru in cœlum rapitur.
 Moyses quadraginta diebus & noctibus familiari-
 tate & sermone Dei pascitur: in se verissimum
 probans quod dicitur: Non in solo pane vivit
 homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore
 Dei. Salvator generis humani, qui virtutum &

E/a. 23.

Matt. 26.

Pœniten-
tia.

1. Cor. 9.

Rom. 7.

Rom. 8.

Jejunia
assumen-
da.

Ps. 34.

Ps. 101.

Ps. 34.

Gen. 3.

3. R. g. 19.

4. Reg. 20.

Exo 34.

Deut 8.

Christus

jejunat.

con-

conversationis suæ nobis reliquit exemplum
Matt. 4. post baptismum statim assumitur à spiritu : ut pugnet
Luc. 10. gnet contra diabolum, & oppressum atque con-
Rom. 16. tritum, tradat discipulis conculcandum. Unde
 Apostolus loquitur : Deus autem conterat satanam sub pedibus nostris velociter. Et tamen ho-
 ris antiquus post quadraginta dierum jejunium
Matt. 4. per cibum molitur insidias, & dicit : Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. In lege, mensis
Levit. 23 septimo post clangorem tubarum decimo die
jejunium mensis, totius gentis Hebrææ jejunium est, & ex-
Hebrao- terminatur illa anima de populo suo, quæ sati-
rum. tatem prætulit continentia. Neque verò im-
 moderata tibi imperamus jejunia, & enormem
jejunia ciborum abstinentiam, quibus statim corpora de-
ne sine licata franguntur, & antè ægrotare incipiunt
immode- quam sanctæ conversationis jacere fundamentum.
rata. Philosopherum quoque sententia est : *μετρίως
ἀετὰς, ὑπερβολὰς κακίας εἶναι*, quod Latine
 ita potest sermo resonare, moderatas esse virtu-
 tes : excedentes modum atque mensuram inter
 vitia deputari. Unde & unus de septem sapien-
 tibus *μηδὲν ἄγαν* id est, Ne quid, ait, visis. Quod
 tam celebre factum est, ut comico quoque versu
Quomo- expressum sit. Sic debes jejunare, ut non palpi-
do jeju- tes, & respirare vix possis, & comitum tuarum
nandum. vel porteris, vel traharis manibus : sed ut fractio
 corporis appetitu, nec in lectione, nec in Psal-
 mis, nec in vigilijs solito quid minus facias. Je-
Virtutū JUNIUM non perfecta virtus, sed caterarum
funda- virtutum fundamentum est. Et sanctificatio atque
mentum pudicitia, sine qua nemo videbit Deum, gradus
jejunii. præbet ad summa scandentibus : nec tamen si sola

Matth. 23

fuerit, virginem poterit coronare. Legamus Evangelium sapientum & stultarum virginum: quarum alie cubiculum sponsi ingrediuntur: alie bonorum operum oleum non habentes, extinctis lampadibus excluduntur. Latus est super jejunijs campus, in quo & nos sepe cuturrimus, & multorum proprii habentur libri, ad quorum te mittimus lectionem: ut discas quid bonum habeat continentia, & quid e contrario mali saturitas. Imitare sponsum tuum. Esto a viæ matrique subiecta. Nullum virorum, & maxime juvenum, nisi cum illis, videas. Nullum scias, quem illi nesciant. Secularis quoque sententia est: Eadem velle, & eadem nolle, eadem firma amicitia est. Ut appeteres virginitatem, ut Christi præcepta cognosceres, ut scires quid tibi expediret, quid diligere deberes, illarum te exempla docuerunt, sancta domi intruxit conversatio. Non igitur solum putes tuum esse, quod tuum est: sed earum, quæ suam in te expressere pudicitiam: & honorabilium nuptiarum, cubilique immaculati pretiosissimum germinavere te florem: qui perfectos afferet fructus, si humiliaveris te sub potenti manu Dei: & scriptum semper memineris: Superbis Deus resistit, humilibus autem dat gratiam. Ubi autem gratia, non operum retributio, sed donantis est largitas, ut impleatur dictum Apostoli: non est volentis, neque currentis, sed Dei misericordis. Et tamen velle & nolle nostrum est: ipsumque quod nostrum est, sine Dei miseratione nostrum non est. Eunuchorum quoque & puellarum ac servulorum mores magis eligantur, quam vultuum elegantia: quia

Virorum
caven-
dus affe-
ctus vir-
gini,

1. Pet. 3.
Humili-
tas.

Rom. 9.

quia in omni sexu & aetate & truncatorum corporum violenta pudicitia, animi consideranda sunt, quia amputari, nisi Christi timore, non possunt.

Non audiendi sermones impudici.

Cato senex.

Affectus moderatus.

Ephes. 4.

Avaritia.

Ephes. 5.

Matt. 19.

Paupertas vera.

locum. Nunquam verbum inhonestum audias: aut si audieris, non inesceris. Perditæ mentes hominum uno frequenter levique sermone tentant claustra pudicitiae. Ridere & rideri secularibus derelinque. Gravitas tuam personam decet.

Catonem quoque (illum dico Censorium) & vestrae quondam urbis principem, quae extrema aetate Graecas literas, nec eruditior, nec desperavit senex discere: & M. Crassum semel in vita risisse scribit Lucilius. Fuerit illa infectata severitas, & gloriam quaerens, auramque

popularem: Nos affectus & perturbationes, quamdiu in tabernaculo corporis huius habitamus, & fragili carne circumdamur, moderari & regere possumus, amputare non possumus.

Unde & Psalmista dicit: Irascimini, & nolite peccare. Quod Apostolus edisserens: Sol, inquit, non occidat super iracundiam vestram: quia irasci hominis est, & finem iracundiae imponere Christiani. Superfluum reor te monere contra

avaritiam: cum generis tui sit, & habere, & calcare divitias: & Apostolus doceat, avaritiam esse idolorum cultum: Dominusque respondeat sciscitanti: Magister bone, quid boni faciens, vitam aeternam possidebo? Si vis esse perfectus, vende omnia quae habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in caelis, & veni sequere me.

Apostolici fastigij est perfecta quae virtutis vendere omnia, & pauperibus distribuere: & sic lo-

vem atque expeditum cum Christo ad cœlestia
 subvolare. Nobis, imò tibi, diligens credita est
 dispensatio. Quamquam in hoc omni ætate, o-
 mnique personæ libertas arbitrij relicta sit. Si vis,
 inquit, esse perfectus: Non cogo, non impero, sed
 propono palmam, ostendo præmia: tuum est eli-
 gere, si volueris in agone atque certamine coro-
 nari. Et consideremus, quàm sapienter sapientia
 sit locuta. Vende quæ habes. Cui ista præcipiun-
 tur? Nempè illi cui dictum est: Si vis esse perfe-
 ctus. Non partem bonorum tuorum vende, sed
 omnia. Cùmque vendideris, quid sequitur? Et
 da pauperibus: non divitibus, non propinquis.
 Non ad luxuriàm, sed ad necessitatem. Sive ille
 sacerdos sit, sive cognatus & affinis, nihil in illo
 aliud consideres, quàm paupertatem. Laudent te
 esurientium viscera, non ructantium opulenta
 convivia. In Actis Apostolorum, quando Domi-
 ni nostri adhuc calebat cruor, & fervebat recens
 in credentibus fides: vendebant omnes possessio-
 nes suas, & pretia earum ad Apostolorum defere-
 bant pedes: ut ostenderent pecunias esse calcan-
 das: dabaturque singulis, prout cuique opus erat.
 Ananias & Saphira dispensatores timidi, imò
 corde duplici, & ideo condemnati, quia post vo-
 tum obtulerunt quasi sua, & non ejus, cui semel
 ea voverant: partemque sibi alienæ substantiæ re-
 servaverunt: metuentes famem, quam vera fides
 non timet: præsentem meruere vindictam non
 crudelitate sententiæ, sed correptionis exemplo.
 Denique & Apostolus Petrus, nequaquam ei im-
 precatur mortem, ut stultus Porphyrius calu-
 mniatur, sed Dei judicium Prophetico spiritu an-
 nun-

*luntarè
 commen-
 datur.*

*Explica-
 tio loci
 Evange-
 licæ.*

*Pauper-
 tas in prio-
 ris Chris-
 tianis,
 Act. 4.*

Act. 5.

nuntiat : ut pœna duorum hominum sit doctrina multorum. Ex Eo tempore, quo virginitati perpetuo consecrata es, tua non tua sunt : imo vere tua, quia Christi esse cœperunt, quia a vi-
 uente vel matre, ipsarum arbitrio dispensanda sunt. Sin autem obierint, & somno sanctorum requieverint (scio enim & hoc illas optare, ut te habeant superstitem) cum ætas maturior fuerit, & voluntas gravior, firmiorque sententia, facies quod tibi visum fuerit, imo quod Dominus imperat : scitura nihil te habituram, nisi quod in bonis operibus erogaveris. Alij ædificant Ecclesias, vestiunt parietes marmorum crustis, columnarum moles advehant, earumque deaurent capita pretiosum ornatum non sentientia : ebor, argentoque valvas, & gemmis aurata distinguunt altaria. Non reprehendo, non abnuo. Unusquisque in sensu suo abundet. Meliusque est hoc facere, quam repositis opibus incubare. Sed tibi aliud propositum est, Christum vestire in pauperibus, visitare in languentibus, pascere in esurientibus, suscipere in his, qui te cœco indigent, & maxime in domesticis fidei, virginum alere monasteria, servorum Dei & pauperum spiritu habere curam, qui diebus & noctibus serviunt Domino tuo : qui in terra positi, imitantur conversationem Angelorum, & nihil aliud loquantur, nisi quod ad laudes Dei pertinet : habentesque vicium & vestitum, his gaudent divitijs, qui plus habere nolunt, si tamen servant propositum. Alioqui si amplius desiderant, his quoque, quae necessaria sunt, probantur indigni. Hæc ad virginem divitem, & virginem nobilem sum locutus.

Rom. 14.

*Commēdat eleē
mōsynā.*

Matt. 25.

Galat. 6.

in

Nunc

Nunc tantum ad virginem loquar, id est, non *Certa s-*
randi &
studendi
sint tem-
pora.
 ea, quae extra te, sed in te sunt, considerans. PRAE-
 TER psalmodum & orationis ordinem, quod tibi
 hora tertia, sexta, nona, ad vespereum, media no-
 ctis & mane semper est exercendum: statue quot
 horis sanctam scripturam ediscere debeas: quan-
 to tempore legere, non ad laborem, sed ad dele-
 ctationem & instructionem animae. Cumque haec
 fueris spacia, & frequenter te ad figenda genua
 sollicitudo animae suscitaverit: habeto lanam sem-
 per in manibus, & staminis pollice fila deducito,
 vel ad torquenda subtegmina in alveolis fusa ver-
 tantur: aliarumque neta aut in globum collige,
 aut texenda compone. Quae texta sunt, inspice:
 quae errata, reprehende: quae facienda, constitue.
 Si tantis operum varietatibus fueris occupata,
 nunquam dies tibi longi erunt, sed quamvis asti-
 vis tendantur solibus, breves videbuntur, in qui-
 bus aliquid operis praetermissum est. Haec obser-
 vans, & te ipsam salvabis & alias, & eris magistra
 sanctae conversationis, multarumque castitatem
 lucrum tuum facies, scripturam dicente: In desi-
 derio est omnis anima otiosi. Nec ideo tibi ab
 opere cessandum est, quia Deo propitio nullam
 indiges: sed ideo cum omnibus laborandum est,
 ut per occasionem operis nihil aliud cogites, nisi
 quod ad Domini pertinet servitutem. Simpliciter
 loquar. QUAMVIS omnem censum tuum
 in pauperes distribuas, nihil apud Christum erit
 pretiosius, nisi quod manibus tuis ipsa confeceris
 vel in usus proprios, vel in exemplum vir-
 ginum caterarum, vel quod aviae matri-
 que offeras, majora ab eis in refectionem
 pau-

Quid
virgini
laboran-
dum.

Etiamsi
diviti
virgini
laboran-
dum.

pauperum pretia receptura. Penè præterij
 vel præcipuum est. Dum esses parvula, & sancta
 ac beat. mem. Anastasius Episcopus Romanam
 geret Ecclesiam: de Orientis partibus hæretico-
 rum sæva tempestas simplicitatem fidei, quæ
 postoli voce laudata est, polluere & labefacta
 conata est. Sed vir ditissimæ paupertatis, & Apo-
 stolicæ sollicitudinis, statim noxium perculit ca-
 put, & sibilantia hydræ ora compescuit. Et qui
 vereor, imò rumore cognovi, in quibusdam ad-
 huc vivere & pullulare venenata plantaria, illi
 te pio charitatis affectu præmonendam puto, &
 sancti Innocentij, qui Apostolicæ cathedræ, & In-
 prædicti viri successor & filius est, teneas fidem,
 nec peregrinam, quamvis tibi prudens calliditas
 que videaris, doctrinam recipias, BONUM est
 obedire majoribus, parere perfectis, & post regu-
 las scripturarum, vitæ suæ tramitem ab alijs di-
 scere, nec præceptore uti pessimo, scilicet præ-
 sumptione suâ. Graves scemina, & maxime vir-
 duæ ac virgines tibi comites eligantur: quarum
 probata est conversatio, sermo moderatus, sancti-
 verecundia. Fuge lasciviam puellarum, quæ or-
 nant capita, crines à fronte demittunt, cutea
 poliunt, utuntur pigmentis, astrictas habent me-
 nicas, vestimenta sine ruga soccosque crispantes
 ut sub nomine virginali vendibilis pereant.
 MORES enim & studia dominarum plerumque
 ex ancillarum & comitum moribus judicantur.
 Illa tibi sit pulchra, illa amabilis, illa habenda in-
 ter socias: quæ si nescit esse pulchram, quæ negli-
 git formæ bonum, & procedens ad publicum non
 peccus & colla denudat, nec pallio revoluta cer-
 vices

Anasta-
 sij ponti-
 ficis laus.

Tenenda
 fides pon-
 tificis Ro-
 mani.

&

§

Præce-
 ptor pessi-
 mus.

Qua mi-
 lieres eli-
 genda
 virgini.

vicem aperit : sed quæ celat faciem , & vix uno oculo, qui viæ nec cessarius est patente, ingreditur. Scripsi ad plerasque virgines & viduas *παρδο-
ματα*, & quicquid dici poterat, in illis opusculis defloratum est, ut aut superfluo eadem à nobis repetantur : aut nunc prætermissa, plurimum nocent. Certè & beatus Cyprianus egregium de virginitate volumen edidit, & multi alij, tam Latino sermone, quàm Græco. Omniumque gentium literis atque linguis in Ecclesijs Agnes vita laudata est, sed hoc ad eas pertineat, quæ necdum elegerunt virginitatem, & exhortatione indigent : ut sciant quale sit quod eligere debeant. *Agna
uirgo.*

NOBIS electa servanda sunt, & quasi inter scorpiones & colubros incedendum : ut accinctis lumbis, calceatis pedibus, & apprehensis manu baculis, iter per insidias hujus seculi, & inter venena faciamus : ut possimus ad dulces Jordanis pervenire aquas, & terram repromissionis intrare, & ad domum Dei ascendere, ac dicere cum Propheta : Domine, dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ. Et illud : Unam petij à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ. Felix illa conscientia, & beata virginitas, in cujus corde præter amorem Christi, qui est sapientia, castitas, patientia atque justitia, cæteræque virtutes, nullus alius versatur amor : nec ad recordationem hominis aliquando suspirat : nec videre desiderat, quem cum viderit, nolit dimittere. Finem jungo principio, nec semel monuisse cõtentus sum : AMA scripturas sanctas, & amabit te sapientia : dilige eam, & servabit te : honora illam, *ov. 4*

M

& ama-

& amplexabitur te. Hæc monilia in pectore, & in auribus tuis hæreant. Nihil aliud noverit lingua, nisi Christum: nihil possit sonare, nisi quod sanctum est. Avia tuæ tibi semper ac matris in ore dulcedo versetur, quarum imitatio, formula virtutis est.

XXI. Hieronymus Furia Romana nobilique vidua, quæ virentis erat ætatis, Probi consulis Nurm. Ad hanc scribit institutionem de viduitate servanda, & quomodo in monogamia atque calibatu, sapienter, vâ pudicitia & fama, sit homini perseverandum.

Obscras literis, & suppliciter deprecaris, ut tibi rescribam: imò scribam, quomodo vivere debeas, & viduitatis coronam illæ so pu dicitæ nomine conservare. Gaudet animus, exultant viscera, gellat affectus, hoc te cupere esse post virum, quod sanctæ memoriæ mater tua. Titiana multo tempore fuit sub marito. Exaudita sunt preces & orationes ejus: impetravit in unica filia, quod vivens ipsa possederat. Habes præterea generis tui grande privilegium, quod exinde a Camillo vel nulla, vel rara vestra familia scribitur secundos nosse concubitus: ut non tam laudanda sis, si vidua perseveres, quàm execranda, si id Christiana non serves, quod per tanta seculi gentiles foemina custodierunt. Taceo de Paula & Eustochio, stirpis vestrae floribus, ne per occasionem exhortationis illas laudare videar: Blessilamque prætereo, quæ post maritum suum, cum sortita germanum, in brevi vitæ spatio temporis